

efter udløbet af den måned, i hvilken leveringen af det købte finder sted, kun finder anvendelse, hvis der foreligger et køb med ejendomsforbehold eller et kontokøb. Med hensyn til begrundelsen for at undtage de helt kortvarige kreditter fra lovens anvendelsesområde henvises til betænkningen s. 62-63.

Det er i teksten i lovforslaget blevet præciseret, at det afgørende er, om købesummen kan kræves betalt inden den i bestemmelsen angivne frist. Er det f. eks. aftalt, at betaling skal ske senest 30 dage efter påkrav, finder loven ikke anvendelse, hvis kreditor efter aftalen har mulighed for at fremsende påkravet, således at betaling skal ske inden 1 måned efter udløbet af den måned, i hvilken leveringen af det købte finder sted. Dette gælder, uanset hvornår påkravet faktisk bliver fremsendt, medmindre det kan godtgøres, at der ved aftalens indgåelse har foreligget omgåelseshensigt, jfr. herved betænkningen s. 63.

I lovforslaget er endvidere efter henstilling fra advokatrådet betænkningens frist på 30 dage efter udløbet af den måned, i hvilken levering af det købte finder sted, ændret til en frist på 1 måned fra udløbet af den pågældende måned. Baggrunden for ændringen er, at rentelovens § 3, stk. 2, anvender en månedsfrist og ikke en 30 dages frist, og at nogle virksomheder derfor kan forventes at indrette sig på af hensyn til renteloven at angive betalingsfristen til 1 måned.

Til stk. 2.

Bestemmelsen undtager nogle udprægede erhvervs-køb fra lovens anvendelsesområde, nemlig erhvervsdrivendes køb til videresalg eller af materialer, der indgår i virksomhedens produktion. Med hensyn til begrundelsen for reglen henvises til betænkningen s. 63-64. »Materialer« omfatter alle former for råvarer og halvfabrikata, men derimod f. eks. ikke maskiner og lignende.

Det er en betingelse, at sælgeren ved køkets indgåelse havde grund til at tro, at det drejede sig om en erhvervsdrivendes køb til videresalg eller af materialer til brug i virksomhedens produktion. Efter § 7 er det kreditor, som har bevisbyrden for, at et køb ikke er omfattet af loven.

Til stk. 3.

Bestemmelsen, der svarer til § 37, stk. 5, i kreditkøbsudvalgets lovudkast, giver justitsministeren hjemmel til at undtage bestemte arter af løsøre fra lovens anvendelsesområde eller til at bestemme, at loven kun med visse afvigelser skal finde anvendelse.

Der tænkes herved især på sådanne arter af løsøre som f. eks. aktier og visse andre værdipapirer, elektricitet, vand, gas, varme og brændselsolie, som er karakteriseret dels ved, at de adskiller sig væsentligt fra, hvad man normalt forstår ved løsøre, dels ved at en række af dem sælges af hel- eller halvoffentlige institutioner, jfr. betænkningen s. 111. Under høringen har bl. a. Danske Elværkers Forening og Kommunernes Landsforening anført, at løbende leverancer af elektricitet, vand, gas og fjernvarme helt bør undtages fra lovens anvendelsesområde.

Bestemmelsen giver endvidere justitsministeren mulighed for at fastsætte særordninger for køb, der er af en særlig beskaffenhed. Det er således muligt, at der vil opstå behov for en særlig regulering af oplysningspligten efter lovforslagets § 8 i relation til postordresalg, jfr. betænkningen s. 65 og s. 111. Bemyndigelsen kan endvidere tænkes anvendt på auktionskøb.

Til § 6

Bestemmelsen afløser § 39, stk. 1 og 2, i kreditkøbsudvalgets lovudkast. Efter § 6 kan loven ikke ved forudgående aftale fraviges til skade for køberen i køb med ejendomsforbehold og i forbrugerkøb. Det betyder, at parterne i sådanne køb ikke kan aftale, at loven helt eller delvis ikke skal anvendes. Der er dog intet i vejen for, at køberen ved aftale tillægges beføjelser, som stiller ham bedre end lovens regler. Det forhold, at køberen i visse henseender tillægges sådanne beføjelser, bevirker imidlertid ikke, at han i andre henseender gyldigt kan indgå på kontraktvilkår, som er mindre fordelagtige end lovens regler. I andre køb, dvs. køb uden ejendomsforbehold mellem erhvervsdrivende, kan loven fraviges ved aftale. Om begrundelsen for bestemmelsen henvises til pkt. 7.c. i de almindelige bemærkninger.

1. pkt. svarer for så vidt angår afbetalingskøb med ejendomsforbehold til den gældende afbetalingslovs § 17, stk. 1. Endvidere gælder bestemmelsen tillige – som foreslået af kreditkøbsudvalget – i alle køb, som er forbrugerkøb.

Reglen udelukker kun »forudgående aftale« til skade for køberen, dvs. aftaler, der er indgået forud for den situation, hvor adgangen for køberen til at gøre en retting efter loven gældende er indtrådt, jfr. betænkningen s. 116 (bemærkningerne til § 39, stk. 2).

2. pkt. indebærer, at parterne i køb uden ejendomsforbehold, som ikke er forbrugerkøb, kan fravige lovens bestemmelser. En eventuel aftale